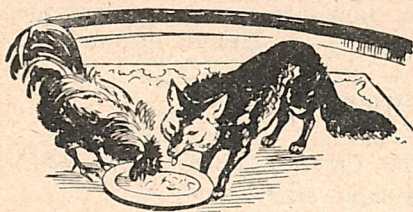

стоянието между дветѣ маси. Лисицата привикна да скача на малко разстояние. Неусѣтно за нея увеличихѣ това разстояние, и тя се научи да скача до два метра, за да си взема месото.

Чакѣ когато Лисана свикна съ тия упражнения, сложихѣ между маситѣ столче съ кафезѣ, въ който имаше пѣтелѣ. Отначало пѣтелѣтъ се много изплаши отѣ лисицата. Тя пѣкъ бѣше готова да се хвърли върху кафеза, за да разкъса пѣтела. Но после привикнаха единѣ къмѣ други. Лисицата прескачаше пѣтела, а той не се и помръдваше въ кафеза. Започнахѣ дори да ги храня едновременно. Съ едната ржка давахѣ на лисицата, а съ другата — на пѣтела. Почнахѣ следѣ това бавно да приближавамѣ ржцетѣ си. Веднажѣ дори пѣтелѣтъ клѣвна бързо своето месо и грабна лисичето. Лисана се изплаши отѣ това и винаги бързаше да изяде по-скоро месото си. Другѣ единѣ пѣтъ пѣтелѣтъ клѣвна лисицата по носа, когато тя се опита да вземе неговото месо.

Постепенно лисицата и пѣтелѣтъ до толкова свикнаха единѣ съ другѣ, че започнахѣ да ги храня отѣ една паница, като нарѣзвахѣ месото и имѣ го раздѣляхѣ на части.

Лисицата при упражненията вече прескачаше надѣ главата на пѣтела, оставенѣ на столчето между дветѣ маси, безѣ кафезѣ. Отвреме-навреме,

когато пѣтелѣтъ се движеше на своето столче, лисицата се спираше като вкаменена на масата. Душеше въздуха, макарѣ да бѣ сита и да я чакаше на другата маса късѣ месо. Въ такава минута се боехѣ, че Кума-Лиса ще се хвърли върху пѣтела. Опомняхѣ я, като ѣ подхвърляхѣ месото и викахѣ: „Хопѣ! хопѣ!“

Лисицата бързо забравяше за пѣтела и започваше своитѣ скокове. Веднажѣ се случи нещастие съ пѣтела. Той заврѣ главата си между прѣчкитѣ на кафеза и се удуши. Трѣбваше да го замѣня съ другѣ пѣтелѣ за игритѣ, а нѣмахѣ време да го приуча да не се плаши отѣ лисицата.

Започнаха игритѣ въ цирка съ новия пѣтелѣ. Още щомѣ видѣ лисицата, непривикналиятѣ съ нея пѣтелѣ се изплаши и се опита да хвъркне, ала веригата за крака